

Budai Központi Kerületi Bíróság
44.Bnyfi.7002/2023/2.

A Budai Központi Kerületi Bíróság Budapesten, 2023. június 14. napján meghozta a következő

V É G Z É S T

A hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmény miatt a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészségen 2.Nyom.560/2023. számon iktatott feljelentés tárgyában a bíróság dr. Hadházy Ákos feljelentő meghatalmazott jogi képviselője, [REDACTED] ügyvéd útján a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség 2023. április 6. napján kelt 2.Nyom.560/2023. számú feljelentést elutasító határozata ellen előterjesztett felülbírálati indítvány alapján a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség 2023. április 6. napján kelt 2.Nyom.560/2023. számú feljelentést elutasító határozatát **hatályon kívül helyezi.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Dr. Hadházy Ákos országgyűlési képviselő meghatalmazott jogi képviselője, [REDACTED] ügyvéd útján 2023. március 14. napján kelt feljelentést terjesztett elő ismeretlen tettes ellen a Budapesti Rendőr-főkapitányságon.

A feljelentés lényege szerint Magyarország miniszterelnöke, Orbán Viktor 2023. február 27-én utazott el Egyiptom fővárosába Kairóba, hogy találkozzon többek közt Abd el-Fattáh esz-Szíszi államfővel, mely látogatásra több miniszterből és cégvezetőből álló delegáció is elkísérte.

A miniszterelnöki delegáció a Magyar Honvédség 604-es lajstromszámú Airbus A319 honvédségi csapatszállító repülőgépén utazott el Egyiptomba, amely a hivatalos látogatás végén, 2023. március 1-jén szállt fel Kairóból, azonban Olaszország felé vette az irányt és egy egyórás Pisa városa felé tett kitérő és leszállás után indult csak tovább hazafelé Budapestre. Ekkor a miniszterelnök már nem tartózkodott a repülőgépén, ugyanis 2023. március 3. és március 4. napjain Firenzében, illetve Velencében járt.

A feljelentő álláspontja szerint az, hogy a Honvédség fenti repülőgépe a miniszterelnökkel a hivatalos látogatást követően nem rögtön Budapestre jött az egyiptomi fővárosból, hanem magáncélból leszállt Pisában, egyórás kitérőt jelentett és ezzel a magánjellelű külön kitérővel a költségvetésnek a feljelentő számításai alapján hozzávetőlegesen 3 millió forintot meghaladó kára keletkezett, ami kimeríti a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 305. § a), b) vagy c) pontjában előírt hivatali visszaélés, illetve a Btk. 376. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő idegen (állami) vagyon kezeléséből folyó kötelesség megszegésével nagyobb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettét.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság a feljelentésben foglaltakat a Btk. 305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette tárgyában tett feljelentésként értékelte, ezért azt a Be. 30.§ e) pontjának ea) alpontja alapján hatáskör hiányában a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészségre határozatával áttette.

A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség hatáskörét az ügyben azonban a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. Törvény (Be.) 696. § alapozta meg.

A regionális nyomozó ügyészség a feljelentést a 2023. április 6. napján kelt 2.Nyom.560/2023. számú határozatával – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény – elutasította.

A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség feljelentést elutasító határozatának lényege szerint a rendelkezésre álló, illetve az ügyészség által feljelentés kiegészítés körében beszerzett adatok tényszerűen alátámasztották azt, hogy Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke 2023. március 1. napján a Kairóban tett hivatalos látogatásáról nem Magyarországra, hanem magánprogramon történő részvétel céljából Olaszországba utazott a Magyar Honvédség 604-es lajstromszámú Airbus A319 honvédségi csapatszállító repülőgéppel, amely egyórás, Pisa városa felé tett kitérő és leszállás után indult vissza hazánkba. Ekkor a miniszterelnök már nem tartózkodott a légi járműben, ugyanis 2023. március 3. és 4. napján Firenzében, majd Velencében járt.

Az ügyészség feljelentés kiegészítés körében a nyilvánosan elérhető internetes források alapján adatgyűjtést végzett, valamint a honvédségi repülőgép feljelentéssel érintett feladatával kapcsolatosan felvilágosítást kért a Honvéd Vezérkartól, amely alapján megállapítható, hogy a Magyar Honvédség 604 lajstromszámmal ellátott Airbus A319 repülőgépe a Magyar Állam tulajdonában, a HM vagyongazdálkodásában van és a Magyar Honvédség az üzemeltetője. Ezen repülőgépet 2023. február 27. és március 1. között kizárólag a Magyar Honvédség állományába tartozó személyek vezették. Ezen időtartamban a repülőgépen védett személy tartózkodott. A repülőgép és személyzete biztosította a védett személyek személykísérésében való részvételhez szükséges személyi és technikai feltételeket, úgy, hogy az a Magyar Honvédség alaprendeltetése szerinti feladatainak ellátását nem veszélyeztette.

A vonatkozó jogszabályhelyek feltüntetésével az ügyészség tényként állapította meg, hogy a miniszterelnök állami érdekből személyi védelem keretében technikai támogatásban részesült 2023. február 27-től 2023. március 1-je közötti utazásakor, mely kiterjedt az ügyészség által felhívott jogszabályok alapján a miniszterelnökkel utazó házastársára is.

A felülbírálattal támadott határozat indokolása szerint mivel egyes európai és Európán kívüli országoktól eltérően Magyarország nem tart fenn úgynevezett kormánygépeket, így jogszabály alapján a Honvédség, alaprendeltetése szerinti feladatai ellátásának elsődlegességét szem előtt tartva, biztosította a miniszterelnök és felesége utazásához szükséges személyi és technikai feltételeket, azaz az utazáshoz szükséges repülőgépet és személyzetet. Ez a technikai jellegű segítség jogszabály alapján nemcsak a kairói hivatalos útjára, hanem az olaszországi magánjellegű programjára is megillette a miniszterelnököt. A személyi védelem nem miniszterelnöki juttatás, hanem állami kötelezettség, így a költségei szükség szerint az államot terhelik. Mivel jogszabály alapján a miniszterelnök védelme érdekében a miniszterelnök magánjellegű útjának technikai biztosítása is állami feladat, az sem valósított volna meg bűncselekményt, ha a miniszterelnök a hivatalos útjáról előbb Magyarországra hazarepült volna, majd innen utazott volna repülővel Olaszországba, amely megoldás szükségszerűen magasabb költségekkel járt volna.

A fentiekre tekintettel a regionális nyomozó ügyészség következtetése alapján a feljelentett cselekmény sem a feljelentésben megjelölt hivatali, illetőleg vagyoni elleni, sem semmilyen más általános vagy katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozó bűncselekmény megállapítására nem alkalmas, ezért a feljelentést a Be. 381.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

A feljelentő meghatalmazott jogi képviselője az elektronikus úton kézbesített határozatot 2023. április 6. napján átvette, és a Be. 817C. § (1) bekezdése szerinti határidőben, 2023. május 2. napján a feljelentést elutasító határozat ellen felülbírálati indítványt terjesztett elő, amiben a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

A felülbírálati indítvány indokolásában a panaszos részben megismételte és fenntartotta a feljelentésében előadottakat, valamint összefoglalta az ügyészség feljelentést elutasító határozatának lényegét, továbbá előadta, hogy egy honvédségi katonai gép hivatalostól eltérő magánjellelű, magáncélú használata, igénybevétele vagy erre történő utasítása az ügyészség álláspontjával szemben kimeríti a Btk. 305. § a), b) vagy c) pontjában előírt hivatali visszaélés büntetettét és/vagy a Btk. 306. § a)-c) pontjai szerinti közfeladati helyzettel való visszaélés büntetettét, illetve a Btk. 376. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő idegen (állami) vagyon kezeléséből folyó kötelességének megszegésével nagyobb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetettét, mert egy Egyiptomba utazó majd onnan visszautazó hivatalos delegációt szállító honvédségi repülőgépnél nem volt, nincs, de nem is lehet semmilyen magánjellelű kitérője költségvetési közpénzen, még magáncélú használat esetén sem. A magáncélú használat okán ezért a honvédségi repülőgép jogszerűen nem tehet kitérőt és rendkívüli indok hiányában nem is szállhat le a pisai repülőtéren, az 1000 km-es kitérőt semmi nem indokolta.

A panaszos érvelése szerint az ügyészségi határozati hivatkozás semmilyen jogszerű és okszerű kapcsolatban nincs a feljelentés szerinti bűncselekményi tényállással, továbbá téves anyagi jogszabályon, téves jogszabály értelmezésen, és hiányos tényálláson alapul.

A panaszos nem vitatta, hogy a miniszterelnököt és hozzátartozóját (vagy bárki mást, aki a repülőgépen védett személyként tartózkodott) külföldi útján személyi védelem illeti meg. A feljelentéssel érintett bűncselekmény tényállási eleme ugyanis nem ez, és nem is az, hogy kit illet meg személyi védelem, hanem az, hogy a Magyar Állam tulajdonában lévő, a Honvédség üzemben tartásában lévő repülőgépet magáncélú használatra jogszerűen igénybe veheti-e bárki az azon tartózkodó személy vagy magáncélú utazása érdekében juttatásként jogszerűen veszik-e igénybe ezen repülőgépet (részére jogtalan előnyt szerezve ezáltal) egy személy magánútja érdekében a Kairó-Pisa városok közötti légi közlekedési úton, úgy hogy a repülőgépen másik olyan személyek (kairói hivatalos delegáció) tartózkodnak, akiknek bizonyítottan semmilyen úti célja nem volt és nem is lehetett Pisa város repülőtere.

A felülbírálati indítvány indoklása szerint az ügyészség által felhívott jogszabályok közül a Magyar Honvédségről szóló törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 614/2022. (XII. 29.) Korm. rendelet 6. § (5) bekezdése c) pontjának azon rendelkezése, hogy a politikai felsővezető részére biztosítja a Honvédségnek a felkészített erőkkel védett személyek személykíséréséhez való részvételéhez szükséges személyi és technikai feltételeket, az ügyészség állításával szemben nem teremt meg a lehetőséget a Magyar Honvédség által üzemben tartott légi járműnek a védett személy számára történő magáncélú rendelkezésre bocsátásához, mivel e jogszabályi rendelkezés kizárólag a személykísérésben való részvételhez szükséges technikai feltételek biztosításáról rendelkezik.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (2) bekezdésének (a) pontja, valamint 46.§-a alapján a panaszos megítélése szerint a személykísérés védett személy esetén a védett személy testi épségének és biztonságának megóvása érdekében történő tényleges kísérést és védelmét jelenti, azt a személyvédelem kiterjesztéseként értelmezni nem lehet. A feljelentéssel érintett esetben ez azt jelenti, hogy a védett személy biztonságosan eljusson a repülőterre, vagy a reptérről, a repülőtéren megfelelő kísérést és ellenőrzést kapjon, a repülőgépen megfelelő helyen üljön, és a célállomáson biztonságosan elhagyja a

repülőgépet stb., vagyis a személykísérés a személyvédelem része. A kísérésben való részvételhez szükséges technikai feltételek biztosításának alanya ráadásul nem a kísért személy (jelen esetben a miniszterelnök), hanem a kísérőszemélyzet. A szükséges technikai feltételek biztosításának része lehet például a kísérőszemélyzet számára a telekommunikációs eszközök, a biztonsági felszerelések, lövedékálló mellények, sisak, lőfegyverek, elsősegély csomagok, adott esetben oszlopvezető és végfutó gépjármű (amelyben nem a védett személy utazik) rendelkezésre bocsátása.

Magának egy honvédségi utasszállító repülőgépnek, mint utazási eszköznek a biztosítása azonban nem tekinthető a személyvédelem technikai feltételének, mert az utazás akár külön polgári repülőgépjáráttal (vagy egy menetrend szerinti járáttal) is megvalósítható lett volna. Egy menetrend szerinti repülőgépjárat ezért fogalmilag nyilvánvalóan ugyanúgy nem tekinthető személyvédelmi technikai feltételnek, mint ahogyan egy honvédségi katonai szállító jármű sem. Az, a fogalmi definíció alapján nem azonosítható semmilyen módon az utazási eszközzel. A jogszabály e rendelkezésének ezért jogszerűen nincs (és nem is lehet) semmilyen módon olyan értelmezése, amely alapján a Magyar Honvédség által üzemben tartott légi jármű a miniszterelnök rendelkezésére bocsátható a magánútjának biztosításához.

A panaszos hangsúlyozta, hogy egyébként sem a személyvédelmet, hanem egy magáncélú utazást kell alaposan vizsgálni, érvelése szerint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 192. § (1) bekezdésének a) pontjára és a 160/1996.(XI.5.) Korm. rendelet 7. §-ában írtakra is figyelemmel a miniszterelnök valóban jogosult a személyvédelemre a magánprogramjain (így a magánútjain) is. Azonban ezen rendelkezések kizárólag a jogszabályokban meghatározott kereteken belül, a közérdek figyelembevételével, és kizárólag a személyének a védelmére korlátozva érvényesek, nem pedig a magánútjának a közpénzből történő finanszírozására és különösen nem arra, hogy a magánútjához a Magyar Honvédség által üzemben tartott légi járművet akár térítésmentesen igénybe vegye.

A panaszos arra következtetett, hogy a fenti jogszabályi rendelkezések értelmében a miniszterelnököt juttatásként magáncélú repülőút nem illeti meg, a jogszabályok nyelvtani értelmezése és társadalmi rendeltetése szerint is a miniszterelnök és hozzátartozója magáncélú útját saját maga köteles fizetni és csak a személyi védelem költsége terheli az államot.

A Központi Nyomozó Főügyészség NF.518/2023/5. számon a bíróságnak megküldte a dr. Hadházy Ákos által meghatalmazott jogi képviselője, dr. Vancsura István ügyvéd útján a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség feljelentés elutasításáról rendelkező határozata ellen előterjesztett felülbírálati indítványt a keletkezett ügyiratokkal együtt, és indítványozta, hogy a bíróság a feljelentés elutasításáról rendelkező határozattal szemben előterjesztett felülbírálati indítványt a Be. 817/F. § (2) bekezdés a) pontja alapján utasítsa el.

A főügyészség álláspontja szerint a regionális nyomozó ügyészség a feljelentés elutasításáról rendelkező határozatban a feljelentés elutasításának részletes indokát adta, a határozat a vonatkozó jogszabályhelyek felhívásával kitért arra is, hogy a miniszterelnököt a Magyar Honvédség által biztosított személyi és technikai jellegű segítség magánjellegű programján is megillette. A regionális nyomozó ügyészség jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, ezért megalapozottan utasította el bűncselekmény hiányában a feljelentést.

A feljelentő által meghatalmazott jogi képviselője útján előterjesztett felülbírálati indítvány a feljelentés tárgyát képező cselekménnyel kapcsolatban olyan releváns új tényt vagy körülményt pedig nem tartalmazott, ami a határozat meghozatalakor a regionális nyomozó

ügyészségnek nem állt rendelkezésére és így értékelésre ne került volna. Mindezek alapján a felülbírálati indítvány megalapozatlan, így annak elutasítása indokolt.

A Be. 817/B. § (1) bekezdése szerint, ha az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a közhatalom gyakorlásával vagy közvagyon kezelésével kapcsolatos kiemelt bűncselekmény miatt tett feljelentést a Be. 381. § (1) bekezdés a)-c) vagy g) pontja alapján elutasítja vagy az ilyen bűncselekmény miatt folytatott eljárást a Be. 398. § (1) bekezdés a)-d) vagy i) pontja, illetve (2) bekezdés a) pontja alapján megszünteti, felülbírálati indítvány benyújtásának van helye.

A Be. 817/A. § (1) bekezdése szabályozza az e törvény alkalmazásában közhatalom gyakorlásával vagy közvagyon kezelésével kapcsolatos kiemelt bűncselekmények körét. Megállapítható, hogy a feljelentő által előadottak a Btk. 305. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntetési, valamint a nemzeti vagyonra elkövetett, a Btk. 376.§ (1) bekezdésébe ütköző hűtlen kezelés büntetési utalnak, mely bűncselekmények a Be. 817/A. § (1) bekezdés b) pontja és c) pontjának ce) alpontja alapján a jelen eljárás alapjául szolgáló, a közhatalom gyakorlásával vagy közvagyon kezelésével kapcsolatos, kiemelt bűncselekményi körbe tartoznak.

A bíróság a Be. 817/F. § (1) bekezdése alapján a felülbírálattal támadott határozatot, valamint az ügyiratokat és az indítványozó által csatolt adatokat, iratokat, nyilatkozatokat megvizsgálta és az alábbiakat állapította meg.

A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség vizsgálta, hogy a nyomozás elrendelésének feltétele, bűncselekmény gyanúja fennáll-e. Ennek keretében a Be. feljelentés vizsgálatára vonatkozó szabályainak betartásával feljelentés kiegészítést rendelt el és adatgyűjtést végzett.

Az ügyészség által megállapított, a panaszos részéről sem vitatott tényállás szerint Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke 2023. március 1. napján a Kairóban tett hivatalos látogatásáról nem Magyarországra, hanem magánprogramon történő részvétel céljából Olaszországba utazott a Magyar Honvédség 604-es lajstromszámú Airbus A319 honvédségi csapatszállító repülőgéppel, amely egyórás, Pisa városa felé tett kitérő és leszállás után indult vissza Magyarországra. Ekkor a miniszterelnök már nem tartózkodott a légi járműben, ugyanis 2023. március 3. és 4. napján Firenzében, majd Velencében járt.

A Magyar Honvédség 604 lajstromszámmal ellátott Airbus A319 repülőgépe a Magyar Állam tulajdonában van, a HM vagyonkezelésében és a Magyar Honvédség az üzembentartója. Ezen repülőgépet 2023. február 27. és március 1. között kizárólag a Magyar Honvédség állományába tartozó személyek vezették. Ezen időtartamban a repülőgépen védett személy tartózkodott. A repülőgép és személyzete biztosította a védett személyek személykísérésében való részvételhez szükséges személyi és technikai feltételeket, úgy, hogy az a Magyar Honvédség alaprendeltetése szerinti feladatainak ellátását nem veszélyeztette.

A bíróság megállapította, hogy az ügyészség a Btk. 305.§ a), b) és c) pontjába ütköző hivatali visszaélés törvényi tényállásának szempontjából figyelembe vehető valamennyi tényt rögzített a határozata tényállásában.

Az ügyészség a felülbírálattal támadott határozatában a releváns jogszabályhelyek teljes körű megjelölésével helyesen állapította meg, hogy a miniszterelnök, mint politikai felsővezető védett személy, ekként megilleti a személyvédelem, melynek biztosítása nem miniszterelnöki juttatás, hanem állami kötelezettség, így költségei az államot terhelik.

Az ügyészség helytállóan következtetett arra, hogy a személyvédelem a miniszterelnököt mind

hivatalos, mind magánjellegű programjain megilleti, így külföldi utazása során is, ami kiterjed házastársára, amennyiben házastársa vele utazik.

A határozatban felhívott jogszabályi rendelkezések alapján a Honvéd Vezérkar főnöke biztosítja a Honvédségnek a felkészített erőekkel védett személyek személykísérésében való részvételhez szükséges személyi és technikai feltételeket a politikai felsővezető részére, ami vele utazó házastársára is kiterjed.

Az ügyészség arra a megállapításra jutott, hogy a miniszterelnök 2023. február 27-től 2023. március 1-jéig a Honvédség által végrehajtott személykísérés keretében az utazásához szükséges személyi és technikai feltételek biztosítása alapján vette igénybe a Honvédség által üzemben tartott honvédségi csapatszállító repülőgépet, mely technikai jellegű segítség nem csak a kairói hivatalos útjára, hanem az olaszországi magánjellegű programjára is megillette.

A panaszos azon érvelése, miszerint a személykísérés technikai feltételeinek biztosítása nem jelentheti az utazási eszköz biztosítását, a bíróság álláspontja szerint nem alapos, mivel a támadott határozatban és a felülbírálati indítványban megjelölt jogszabályi rendelkezések a személykísérésben való részvétel technikai feltételeinek fogalmi körét nem határozzák meg, ebből következően abból az utazási eszköz biztosításának a lehetősége sem zárható ki.

A bíróság osztotta azt az ügyészi álláspontot, miszerint a Btk. 305.§-ában írt hivatali visszaélés büntetési elkövetési magatartásai egyikének egyszerű gyanúja sem állapítható meg, ugyanis a felülbírálattal érintett esetben a fentiekben kifejtettek alapján a miniszterelnököt hivatalos útján és azt megszakítva magáncélú utazásán is megillette a Honvédség által végrehajtott személykísérés.

A feljelentésben és a felülbírálati indítványban megjelölt, a Btk. 376.§ (1) bekezdésébe ütköző hűtlen kezelés büntetnének vizsgálata kapcsán a bíróság megítélése szerint a feljelentést elutasító határozatban megállapított tényállás részben felderítetlen.

Az ügyészség feljelentést elutasító határozatának indokolásából az következik, hogy jogszabályon alapuló állami kötelezettség, ez esetben a miniszterelnök magánjellegű útjának technikai biztosítása végrehajtásakor vagyon elleni bűncselekmény nem valósulhat meg.

Ez a megállapítás nincs összhangban a Btk. 376.§ (1) bekezdésében foglaltakkal.

A törvényi tényállás szerint a bűncselekmény elkövetője az lehet, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz.

A megállapított tényállás alapján a Magyar Honvédség 604 lajstromszámmal ellátott Airbus A319 repülőgépe a Magyar Állam tulajdonában, a HM vagyonkezelésében van, ezért az a vagyonkezelő vonatkozásában idegen vagyonnak minősül.

Jelen esetben a védett személy részére a személykíséréshez szükséges személyi és technikai feltételek biztosításának végrehajtásakor a szóban forgó repülőgép ebből a célból történő rendelkezésre bocsátása a védett személy utazásához értelemszerűen a vagyonkezelő részéről kötelességszegésnek nem minősül, a vagyonkezelő kötelezettségei közé tartozik azonban az ún. rendes gazdálkodás szabályainak a betartása is.

Az ügyészség nem tisztázta a tényállás felderítésekor a feljelentés kiegészítés körében végzett adatgyűjtés során, hogy a védett személy számára biztosított személykísérés végrehajtási módjának megválasztására milyen jogszabályi rendelkezések vagy egyéb szabályozók vonatkoznak. Érvényesülnek-e költséghatékonysági szempontok a feladat végrehajtási

költségének a meghatározása során, szem előtt kell-e tartani a rendes gazdálkodás követelményét, irányadók-e olyan biztonsági vagy egyéb (akár jogszabályi) előírások, melyek ez utóbbi követelményt felülírhatják.

Ezzel összefüggésben az ügyészség konkrét adatokkal nem támasztotta alá azt a következtetését, hogy a személykísérési állami feladatnak a tényállásban rögzített módon történő ellátása vagyoni hátrányt nem eredményezhetett.

Ezen adatok hiányában nem megalapozott a feljelentést elutasító határozat azon megállapítása, hogy amennyiben a miniszterelnök a hivatalos egyiptomi útjáról előbb Magyarországra hazarepült volna, majd innen utazott volna repülővel Olaszországba, az szükségszerűen magasabb költségekkel járt volna, ehhez kapcsolódóan az ügyészség nem vizsgálta azt sem, hogy a miniszterelnök milyen módon tért vissza Magyarországra.

A fentiek alapján az ügyészség által rögzített tényállás részben felderítetlen volta a feljelentés elutasítására lényeges hatással volt a bíróság álláspontja szerint, ami a Be. 817/F. § (5) bekezdés b) pontja alapján a Be. 817.§/F. (4) bekezdés a) pontja szerint a feljelentést elutasító határozat megalapozatlanságához vezetett.

Ezért a bíróság a Be. 817/F. § (2) bekezdés b) pontjának megfelelően a Be. 464. § (2) bekezdés e) pontja szerinti hatáskörében a Be. 467. § szerinti eljárásban a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A Be. 482. § f) pontja értelmében jelen végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2023. június 14.

dr. Botos Eszter s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: